

у законах України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю» (21.06 2001 р.), «Про соціальні послуги» (19.06.2003 р.) добровільна праця волонтерів визнається необхідною та суспільно корисною, 23 квітня 2003 року Кабінетом Міністрів України було видано розпорядження «Про утворення координаційної ради з питань розвитку та підтримки волонтерського руху», а 19 квітня 2011 року набрав чинності Закон України «Про волонтерську діяльність» [3].

Список використаних джерел

1. Краснокутська Л. Розвиток волонтерського руху в Україні. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/11977/1/35-38.pdf> (дата звернення: 20.02.2024).
2. Матяш М. Українське волонтерство – явище унікальне. Йому завдячуємо суверенітетом. УКРІНФОРМ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2324579-ukrainske-volonterstvo-avise-unikalne-jomu-zavdacuemo-suverenitetom.html>. (дата звернення: 21.02.2024).
3. Менеджмент волонтерських груп від А до Я. Навчально-методичний посібник. Київ, 2012. 288с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3486/1/T_LYAKH_MVGVADZ_KSP&SR_IL.PDF (дата звернення: 21.02.2024).

Каширова Н. М.,

здобувачка третього рівня вищої освіти,
під науковим керівництвом д-рки соціол. наук, професорки Горошко О. І.,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

**РОЗВИТОК ТЕОРІЇ CHARACTER ASSASSINATION ЯК ІНСТРУМЕНТА
УПРАВЛІННЯ РЕПУТАЦІЄЮ**

**DEVELOPMENT OF CHARACTER ASSASSINATION THEORY AS A
REPUTATION MANAGEMENT TOOL**

Концепт руйнування репутації (англ. character assassination) вивчають як багатогранне та міждисциплінарне складне явище, що стикається з соціально-політичної та культурної сферами: фокусується на особливостях соціальної динаміки, політичної структури та культурному контексті. Теорію розглядають як окремі напрями науки, так і вивчають з точки зору міждисциплінарного підходу. Багато досліджень з таких питань базуються на теоріях риторики та психології.

В соціології теорія character assassination розглядається як соціокультурний феномен в структурі крос-культурного розуміння особливості процесів суспільств країн. Дослідники часто зосереджуються на соціальній динаміці, владних структурах і культурних контекстах, які формують це явище.

Зараз активно вивчається як сучасні суспільні думки, так й тенденції віртуальної реальності, які впливають на людину, та суспільство. Зі змінами в ЗМІ, з розвитком інтернет-комунікації та соціальних мереж, феномен руйнування репутації набуває нових рис та особливості.

Перша згадка про феномен була у 1950р., коли Джером Девіс (Jerome Davis) в книзі «Character assassination» [1] написав про типі атак з приводу руйнування репутації та виявив в них політичний мотив.

В 1963 р. Говард Беккер [2] в теорії навішування ярликів та морального підприємництва пише про лінзу, через яку можна проаналізувати соціальні процеси, пов'язані зі стигматизацією та конструюванням девіантності. Він виявляє ролі соціальних акторів, інституцій та медіа, які приймають участь в негативному напрямку: формуванні ярликів, що руйнують репутації.

Концепція Чарльза Тіллі, друга половина ХХ ст., стосовно «репертуарів суперечок» і дослідження суперечливої політики надають інформацію щодо стратегічного використання тактик і наративів у соціальних конфліктах, у тому числі в кампаніях із знищення персонажів. Він підкреслює важливість контексту з історії, колективних дій та владних відносин, коли формується динаміка репутаційних атак.

Єрік Шираєв з дослідниками відрізняють атаки за кількістю, часу,

спонтанні або сплановані, на його думку треба приділяти увагу портретам «вбивці» та «жертви» [3].

В 2019 и 2021 р.р. вийшли роботи Сергія Самойленка «The Applied Social Theory of Character Assassination» [4] і «Character Assassination: Sociocultural Perspectives» [5]. Одним з ключових внесків є нова концепція розуміння та аналізу руйнування репутації. Спираючись на міждисциплінарні перспективи з психології, комунікаційних студій, соціології та політології, його дослідження дає детальне розуміння різних факторів, що відіграють роль у кампаніях із замовних руйнувань. Він розглядає руйнування репутації як багатогранне явище, на яке впливає індивідуальна, міжособистісна та суспільна динаміка.

Самойленко заглиблюється у роль медіа та технологій, які сприяють процесу руйнування. За допомогою ретельного аналізу ЗМІ, соціальних мереж та онлайн-дискурсу він досліджує, як цифрові платформи трансформували інформаційне поле для поширення дезінформації та посилення шкідливих наративів.

З переліку досліджень можна характеризувати феномен character assassination як негативну інформацію або наклеп на особистість, що означає навмисну і зловмисну спробу заплямувати репутацію або довіру до особи чи групи осіб шляхом поширення неправдивої або оманливої інформації. розуміння різних тактик і стратегій, що застосовуються в кампаніях «руйнування репутації». Вони можуть виглядати як поширення чуток і пліток чи маніпулювання медійними наративами та використання платформ соціальних мереж для цілеспрямованих атак.

Зараз цей феномен привертає все більше уваги в останні роки, через її значний вплив на окремих осіб, організації та суспільство в цілому.

References

1. Davis J. Character Assassination. New York: Philosophical Library, 1950. 259 p.

2. Becker H. Outsiders: studies in the sociology of deviance. New York: The Free Press of Glencoe. 1963. 179 p.
3. Shiraev E., Keohane J., Icks M., Samoilenko S. Character Assassination and Reputation Management: Theory and Applications. Routledge, 2021. 434p.
4. Samoilenko S. The Applied Social Theory Of Character Assassination. *Journal of Applied Social Theory*. 2021. Vol 1. No 3.
5. Samoilenko S. Character Assassination: The Sociocultural Perspective. *Journal of Applied Social Theory*. 2021. Vol 1. No 3. P.186-205.

Кодикова П. В.,

здобувачка першого рівня вищої освіти,
під науковим керівництвом канд. соціол. наук, доцентки Шанідзе Н. О.,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

РІВЕНЬ ТРИВОГИ ЛЮДЕЙ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

LEVEL OF ANXIETY OF PEOPLE DURING MARITAL STATE

З початку повномасштабного військового вторгнення Росії в Україну близько семи мільйонів людей були змушені покинути свої домівки в пошуках безпечного притулку для себе та своїх близьких. Для більшості людей війна стала раптовою подією, до якої вони не були готові, а ключові рішення про міграцію заради виживання приймалися поспіхом, під звуки вибухів снарядів. Уся ця ситуація не могла не позначитися на психологічному та емоційному станах всього населення країни – військових, цивільних і дітей. Через ці обставини була сформована невизначеність у різноманітних аспектах життя: фінансовому, політичному, соціальному, безпековому, яка значно підвищила рівень тривоги.

«Тривога як емоційний стан є нормальною і важливою реакцією організму на небезпечну ситуацію, але її затягування є серйозною проблемою,